

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procuror și de avocatul Popescu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2013, în privința inculpatului

Clopot Oleg Anatolii, născut la 06 ianuarie 1989, originar și locuitor al s. Căpriană, r-nul Strășeni, moldovean, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) la 25.01.2005, prin sentința Judecătorei Strășeni, în baza art. 151 alin. (1), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

2) la 30.05.2005, prin sentința Judecătorei Strășeni, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 84 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani;

3) la 08.07.2005, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, în baza art. 217 alin. (2) lit. b), 85 Cod penal, la 5 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori, începînd cu 25.02.2005;

instanța de fond:

instanța de apel:

instanța de recurs:

*Termenul de examinare a cauzei în
23 martie 2012 – 24 ianuarie 2013,
20 februarie – 14 decembrie 2013,
04 martie – 09 aprilie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 ianuarie 2013, Clopot Oleg a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

S-a încasat de la Clopot Oleg în beneficiul părții vătămate Podgurschi Ludmila prejudiciul material în sumă de 3500 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Clopot Oleg, la 25.01.2012, în jurul orei 22.30, de comun acord cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Bogdan Voievod 6/4, mun. Chișinău, aplicând forța fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea cet. Podgurschi Ludmila, au sustras de la ea în mod deschis geanta și bunurile aflate în ea, cauzându-i un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9382 lei și 58 bani.

Instanța a menționat că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că la 25 ianuarie 2012, cunoscutul Sultan i-a propus un telefon mobil, în schimb pe ceva, spunând că a furat o geantă de la o femeie, deoarece nu are bani. Atunci el a schimbat acest telefon mobil cu Sultan pe telefonul său de model „Nokia” și un ceas de mână pentru bărbați de model „Record”. Mai târziu, Sultan i-a arătat un lănișor din aur, explicând că se afla în aceeași geantă furată și s-au înțeles să se întâlnească a doua zi. Sultan i-a spus că are intenția să vîndă lănișorul, iar din venitul obținut o să-i dea și lui ceva. A căzut de acord. Sultan i-a mai arătat încă o oglindă mică de dame, rotundă, în interiorul căreia se afla un îngeraș de culoare roz, cu pietre pe ea. Ulterior, în locuință au intrat polițiștii și au cerut permisiunea să facă percheziție, deoarece s-a produs un furt. În timpul percheziției, din sertar au scos telefonul mobil în cauză. El a mințit polițiștilor că a cumpărat acest telefon cu 200 de lei de la o persoană necunoscută.

Totodată, instanța a concluzionat că vinovăția inculpatului este integral confirmată și de următoarele probe.

Partea vătămată Podgurschi Ludmila, a declarat că pe data de 25.01.2012, în jurul orei 22.10, mergînd pe stradă a auzit un zgomot din spate. Cînd s-a întors a văzut doi tineri. Cel mai înalt a izbit-o înspre tînărul de statură mai joasă, ultimul a apucat geanta și a început să o smulgă din mînă. Ea a început să țipe, tînărul mai înalt a izbit-o și a fugit, iar celălalt tînăr a lovit-o cu pumnul în față. Ulterior, a mai primit o lovitură din partea stîngă, mai puternică decît prima, iar agresorul i-a spus să lase geanta că de altfel, o să aplice o forță fizică mult mai mare. S-a speriat, a dat drumul la geantă, el i-a smuls-o și a fugit. În cadrul urmăririi penale ea l-a recunoscut pe inculpat după statură, siluetă, că este negruț ca persana care a agresat-o.

Martorul Sultan Leonid, a declarat că pe inculpat îl cunoaște din anul 2006, deoarece împreună au executat pedeapsa în Penitenciarul nr. 2, Lipcani. Nu știe din ce cauză inculpatul a comunicat organului de urmărire penală precum că el i-a vîndut careva telefon mobil.

Probele scrise - procesul-verbal de ridicare din 26.01.2012, prin care a fost ridicat telefonul mobil de model „Nokia N 732 cu IMEI: 357652017240026 și husa de culoarea

neagră și roșu, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei și planșa fotografică din 26.01.2012, de către partea vătămată, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului și planșa fotografică din 27.01.2012, prin care partea vătămată a recunoaștere din trei huse pentru telefon husa de la telefonul ei mobil „Nokia N 73”, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului și planșa fotografică din 27.01.2012, prin care partea vătămată, fiindu-i prezentate spre recunoaștere trei căciuli de culoare neagră, a recunoscut căciula sub numărul „2” și a declarat că această căciulă a văzut-o la data de 25.01.2012 la persoana care a fost recunoscută, procesul-verbal de confruntare din 07.03.2012, între Clopot Oleg și Sultan Leonid, conform cărui inculpatul a refuzat de această acțiune procesuală, cererea lui Clopot Oleg și a avocatului său, Ion Popescu, din 07.03.2012, prin care inculpatul a refuzat confruntarea cu martorul Sultan Leonid.

Instanța de fond a dat o apreciere critică declarațiilor contradictorii a martorilor Coșelnicov Ana și Absaleamova Alexandra, or, prima a declarat că Leonid era de statură joasă și avea pe mîna stîngă un tatuaj sub formă de inel, și încă careva desene sau înscrisuri, iar a doua a declarat că Leonid avea tuate ambele mîini, pe toate degetele.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Apelantul a invocat că instanța de fond, la individualizarea pedepsei inculpatului, nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, nu a ținut cont că inculpatul a săvîrșit o infracțiune gravă, nu a recunoscut vina, nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, că anterior el a săvîrșit 3 infracțiuni intenționate.

Astfel, ultimul pe calea corijării nu se află, ci din contra, activitatea infracțională a devenit o îndeletnicire pentru el, la moment nu este implicat în activitate stabilă și utilă societății.

3.1. A declarat apel și avocatul Popescu Ion, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de el.

Apelantul a invocat că organul de urmărire penale nu a audiat persoanele indicate de inculpat - Colesnicov Ana, Absaleomova Alexandra, Glibiciuc Nicolae și Bantuș Edgard.

Confruntarea între inculpat și martorul Sultan Leonid s-a petrecut în lipsa apărătorului, la ce inculpatul a refuzat să participe la acțiunea menționată. Ulterior, organul de urmărire penală nu a mai inițiat procedura de confruntare, i-ar apărarea a refuzat la această acțiune, deoarece deja a fost încălcată flagrant procedura de a o realiza.

La baza învinuirii au fost puse declarații contradictorii ale părții vătămate. Aceasta, fiind șocată de cele petrecute, a dat declarații nesigure, susținînd că a recunoscut atacatorul după statură și că probabil Clopot O. este agresorul, însă, în față, nu l-a văzut pe agresor. Prin urmare, organul de urmărire penală nu a dat nici o importanță că Sultan Leonid este de aceeași înălțime (statură) ca și Clopot Oleg.

Partea vătămată a concretizat că nu este sigură și nu poate afirma cu certitudine că agresorul este Clopot Oleg, ultimul numai după statură seamănă cu agresorul,

concretizând că este o fire omenească și poate greși. După voce, glas, (auzite în timpul cercetării cauzei date în instanțe), vocea lui Clopot Oleg nu prea seamănă cu vocea celui ce a atacat-o.

Potrivit procesului-verbal, de la Clopot Oleg a fost ridicată o bancnotă de un dolar SUA, care era într-o stare murdară, veche și boțită. Astfel, instanța de fond nu a apreciat la nivelul convenit declarațiile părții vătămate, precum că bancnotele de dolari SUA sustrase de la dînsa erau într-o stare bună. Prin urmare, bancnota de un dolar SUA ridicată de la inculpat nu este una din bancnotele sustrase de la ea.

Declarațiile martorului Podgurschi Mihail nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece ele sunt bazate pe presupuneri, martorul respectiv nu a văzut circumstanțele reale în care Podgurschi Ludmila a fost deposedată de bunuri, iar declarațiile martorului Sultan Leonid confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Nevinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor Colesnicov Ana, Absaleomova Alexandra și Glibiciuc Nicolae, care au declarat în cadrul urmăririi penale că Clopot Oleg, la 25.01.2012, în jurul orei 22:40 - 22:50, în prezența lor a procurat telefonul mobil de model „Nokia”, care era în husă și a primit de la Sultan Leonid o sumă de dolari SUA (șapte dolari), pentru a procura produse alimentare, probe, cărora organul de urmărire penală și instanța de fond nu le-au dat o apreciere obiectivă.

Circumstanțele menționate înlătură caracterul penal al faptei incriminate inculpatului, deoarece în acțiunile lui lipsește vinovăția ca element obligatoriu al componenței infracțiunii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2013, ambele apeluri au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a menționat că în ședința de judecată n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță, dar au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în fond.

Urmărirea penală și judecarea cauzei în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și n-au fost constatate încălcări care ar atrage nulitatea actelor procedurale efectuate.

La pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, și sentința corespunde prevederilor art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală.

Cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate în ședința instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel, au fost corect apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală,

În acest sens, probe pertinente, concludente și utile care confirmă vinovăția inculpatului, sunt inclusiv declarațiile părții vătămate Podgurschi Ludmila, martorilor Sultan Leonid, Podgurschi Mihail, procesul-verbal de ridicare din 26.01.2012, privind ridicarea telefonului mobil de model „Nokia N 732 cu EMEI: 357652017240026 și husa de culoarea neagră și roșu, procesul verbal de recunoaștere a persoanei și planșa fotografică din 26.01.2012, de către partea vătămată, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului și planșa fotografică din 27.01.2012, prin care partea vătămată a recunoscut husa pentru telefon, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului și planșa fotografică din 27.01.2012 de către partea vătămată, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei

după fotografie din 17.02.2012, prin care fiindu-i prezentate spre recunoaștere părții vătămate Podgurschi L. șase fotografii ale persoanelor necunoscute, nu a recunoscut pe nimeni, deoarece nu a memorizat careva caracteristici ale persoanei, care a împins-o în prima persoană recunoscută anterior, care a jefuit-o, procesul-verbal de confruntare din 07.03.2012, între Clopot Oleg și Sultan Leonid, prin care Clopot Oleg s-a refuzat de acțiunea procesuală.

În acest context, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe, privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Astfel, acțiunile inculpatului just au fost încadrate de către instanța de fond în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, stabilindu-l o pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Infracțiunile anterioare săvârșite de inculpat au fost comise în timpul minoratului și, conform art. 34 alin. (5) Cod penal, nu prezintă stare de recidivă.

Motivele procurorului, că inculpatul nu a recunoscut vina și nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune sunt neîntemeiate, deoarece inculpatul, conform art. 24 alin. (4) Cod de procedură penală, este în drept să-și aleagă poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independent de instanță, de alte organe ori persoane, iar motivul privind comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, nu este argumentat, or apelantul nu a indicat în ce constă acest comportament, sub aspectul agravării pedepsei.

Astfel, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrerjurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie menținută condamnarea în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă, stabilită de instanța de fond, dar cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis și cu excluderea aplicării față de el a prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una gravă, că inculpatul anterior a fost de 3 ori condamnat, vina imputată nu a recunoscut-o, prejudiciul cauzat părții vătămate nu l-a restituit, la locul de trai se caracterizează negativ și pe calea corijării nu a stat, săvârșind din nou o infracțiuni cu intenție.

După emiterea sentinței de condamnare de către instanța de fond, inculpatul a părăsit teritoriul R. Moldova, eschivându-se de la executarea pedepsei penale stabilite de instanța de fond, în legătură cu care fapt a fost anunțat în căutare, astfel cauza fiind examinată în instanța de apel în lipsa ultimului.

Pedeapsa stabilită inculpatului nu va atinge scopul restabilirea echității sociale, corectarea și corijarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar hotărârile instanțelor judecătorești emise pe caz sunt pripite și neîntemeiate, deoarece careva temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal pe cauza dată lipsesc.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, *s-au aplicat pedepse în alte limite de cât cele prevăzute de lege.*

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Popescu Ion, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că organul de urmărire penală nu a audiat persoanele indicate de inculpat - Colesnicov Ana, Absaleomova Alexandra, Glibiciuc Nicolae și Bantuș Edgard.

Confruntarea între inculpat și martorul Sultan Leonid s-a petrecut în lipsa apărătorului, la ce inculpatul a refuzat să participe la acțiunea menționată. Ulterior, organul de urmărire penală nu a mai inițiat procedura de confruntare, i-ar apărarea a refuzat la această acțiune, deoarece deja a fost încălcată flagrant procedura de a o realiza.

La baza învinuirii au fost puse declarații contradictorii ale părții vătămate. Aceasta, fiind șocată de cele petrecute, a dat declarații nesigure, susținând că a recunoscut atacatorul după statură și că probabil Clopot O. este agresorul, însă, în față, nu l-a văzut pe agresor. Prin urmare, organul de urmărire penală nu a dat nici o importanță că Sultan Leonid este de aceeași înălțime (statură) ca și Clopot Oleg.

Partea vătămată a concretizat că nu este sigură și nu poate afirma cu certitudine că agresorul este Clopot Oleg, ultimul numai după statură seamănă cu agresorul, concretizând că este o fire omenească și poate greși. După voce, glas, (auzite în timpul cercetării cauzei date în instanțe), vocea lui Clopot Oleg nu prea seamănă cu vocea celui ce a atacat-o.

Potrivit procesului-verbal, de la Clopot Oleg a fost ridicată o bancnotă de un dolar SUA, care era într-o stare murdară, veche și boțită. Astfel, instanța de fond nu a apreciat la nivelul convenit declarațiile părții vătămate, precum că bancnotele de dolari SUA sustrase de la dînsa erau într-o stare bună. Prin urmare, bancnota de un dolar SUA ridicată de la inculpat nu este una din bancnotele sustrase de la ea.

Declarațiile martorului Podgurschi Mihail nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece ele sunt bazate pe presupuneri, martorul respectiv nu a văzut circumstanțele reale în care Podgurschi Ludmila a fost deposedată de bunuri, iar declarațiile martorului Sultan Leonid confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Nevinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor Colesnicov Ana, Absaleomova Alexandra și Glibiciuc Nicolae, care au declarat în cadrul urmăririi penale că Clopot Oleg, la 25.01.2012, în jurul orei 22:40 - 22:50, în prezența lor a procurat telefonul mobil de model „Nokia”, care era în husă și a primit de la Sultan Leonid o sumă de dolari SUA (șapte dolari), pentru a procura produse alimentare,

probe, cărora organul de urmărire penală și instanța de fond nu le-au dat o apreciere obiectivă.

Concluziile despre vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului, astfel vinovăția acestuia nu a fost dovedită și în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanțele de judecată au dat o apreciere eronată legii materiale penale și probelor administrate la materialele cauzei, cât și a celor cercetate în ședințele de judecată.

Instanțele de fond și de apel nu au apreciat probele la justa valoare, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, motivându-și soluția exclusiv pe declarațiile părții vătămate, ignorând că aceste declarații sunt contradictorii.

Instanțele superficial au motivat respingerea probelor părții apărării, prin fraze declarative, nu au dat o apreciere probelor pe care își întemeiază concluzia și motivele pentru care instanța a respins aceste probe.

Instanța de apel s-a limitat exclusiv la redarea parțială a argumentelor invocate în apel fără a respecta prevederile art. 419 Cod de procedură penală, conform cărora rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

Instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de inculpat, dar s-a expus în mod general doar la declarațiile martorilor Podgurschi Mihail și Sultan Leonid, depuse în cadrul urmăririi penale.

Mai mult, instanțele au trecut cu vederea și nu au dat o apreciere declarațiilor martorilor apărării Colesnicov Ana, Absaleomova Alexandra și Glibinciuc Nicolae, prin care se confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fapt ce denotă imparțialitatea judecătorului și manifestarea lui în favoarea părții acuzării în detrimentul părții apărării, fiind încălcat principiul contradictorialității procesului penal prevăzut de art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau

sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că:

a) recursul ordinar declarat de procuror este întemeiat pe temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că s-au aplicat pedepse în alte limite de cât cele prevăzute de lege (pct. 5 din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor de drept enunțate și a circumstanțelor invocate în descriptivul deciziei contestate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul acuzatorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și în care alte limite de cât cele prevăzute de lege s-au aplicat pedepse, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (pct. 4 și 5 din decizie).

Pe lângă aceasta, art. 427 Cod de procedură penală nici nu prevede, în redacția actuală, asemenea temei de drept pentru recursul ordinar ca cel invocat de procuror, că: „s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege”;

b) recursul ordinar declarat de avocat este întemeiat pe temeiurile stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (pct. 5.1. din decizie).

Însă și în acest recurs, în pofida prevederilor de drept nominalizate și a împrejurărilor indicate în partea descriptivă a deciziei atacate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care sunt erorile de drept concrete și esența faptului că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței și care ar fi încadrarea corectă a faptei săvârșite, omițându-se în totalitate motivarea ilegalității deciziei în sensul vizat (pct. 4 și 5.1 din decizie).

Astfel, recursurile ordinare în partea vizată nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul procurorului și avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursurile ordinare (pct. 5, 5.1 din decizie), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea

înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale ultimului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile părții vătămate Podgurschi Ludmila, martorilor Sultan Leonid, Podgurschi Mihail, procesul-verbal de ridicare din 26.01.2012, privind ridicarea telefonului mobil de model „Nokia N 732 cu EMEI: 357652017240026 și husa de culoarea neagră și roșu, procesul verbal de recunoaștere a persoanei și planșa fotografică din 26.01.2012, de către partea vătămată, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului și planșa fotografică din 27.01.2012, prin care partea vătămată a recunoscut husa pentru telefon, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului și planșa fotografică din 27.01.2012 de către partea vătămată, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.02.2012, prin care fiindu-i prezentate spre recunoaștere părții vătămate Podgurschi L. șase fotografii ale persoanelor necunoscute, nu a recunoscut pe nimeni, deoarece nu a memorizat careva caracteristici ale persoanei, care a împins-o în prima persoană recunoscută anterior, care a jefuit-o, procesul-verbal de confruntare din 07.03.2012, între Clopot Oleg și Sultan Leonid, prin care Clopot Oleg s-a refuzat de acțiunea procesuală, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz și motivelor din apelurile de pe rol.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele au ținut cont de prevederile art. 61, 75 și 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, potrivit argumentelor invocate la pct. 5 și 5.1 din decizie, recursurile ordinare sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune acuzatorul și avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept

separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta se reține că motivele invocate de avocatul Popescu Ion, privind neaudierea martorilor părții apărării Colesnicov Ana, Absaleomova Alexandra și Glibiciuc Nicolae, contravin procesului verbal al ședinței de judecată, conform cărui și în pofida principiului contradictorialității procesului penal, apărarea nu a solicitat instanței de apel audierea acestor martori și nu a invocat cercetarea și verificarea în genere a cărorva probe concrete în susținerea apelului declarat. Or, din acest act procedural rezultă că probele administrate pe caz, inclusiv cele cercetate în ședința instanței de fond, au fost verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel, fiind consemnate în procesul-verbal, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) și (5) Cod de procedură penală.

Totodată, asupra acestui proces verbal apărarea nu a formulat obiecții în corespundere cu prescripțiile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, deci acest act este unul corect și obiectiv (*v. 2, f.d. 73-76, pct. 5.1 din decizie*). Deci, motivele menționate de apărător sunt absolut neîntemeiate.

Sunt neîntemeiate și argumentele procurorului că instanțele nu au luat în considerare că inculpatul a fost anterior condamnat, nu a recunoscut vina, nu a recuperat prejudiciu și se eschivează de la executarea sentinței.

Or, procurorul nu a raportat în nici un fel, inclusiv la argumentările conținute în descriptivul hotărârilor contestate în acest sens, condamnările anterioare ale inculpatului la prescripțiile din art. 16, 34, 111 Cod penal, la faptul că instanța de fond a încasat de la inculpat prejudiciul material cauzat și partea vătămată nu a atacat hotărârile judecătorești în latura civilă, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu este o circumstanță agravantă dar un drept prevăzut la art. 66 alin. (2) pct. 2) și 8), 103 alin. (3) și 104 alin. (2) Cod de procedură penală, că soluționarea chestiunilor privind eventuala eschivarea a condamnatului de la executarea hotărârilor judecătorești nu ține de competența instanțelor de apel și de recurs în procedura apelului și recursului prezentă pe caz, în conformitate cu prevederile Codului de executare (*pct. 5 din decizie*).

Astefel, circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii incriminate, că recursurile ordinare sunt și vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol nu îndeplinesc condițiile legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror și de avocatul Popescu Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2013, în privința inculpatului Clopot Oleg Anatolii, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, semnată la 10 aprilie 2014, pronunțată la 07 mai 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

**Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIVUL**

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procuror și de avocatul Popescu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2013, în privința inculpatului

*Clopot Oleg Anatolii, născut la
06 ianuarie 1989, originar și locuitor al s. Căpriana,
r-nul Strășeni, moldovean, cetățean al R. Moldova,
anterior condamnat.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror și de avocatul Popescu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2013, în privința inculpatului Clopot Oleg Anatolii, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sînt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 07 mai 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco